

# The Torah Perspective on Synthetic Biology and the Creation of Artificial Life: How Does the Torah Define Life?

Richard Feynman: "What I cannot create, I do not understand"

# **Synthetic Biology**

Bioengineering - Introduces novel, human designed, metabolic pathways into living cells

In-Silico Synthetic biology - Computer simulation

Synthetic Genomics – Synthesizing genomes

**Proto-cell Synthetic Biology** – Produce lipid vesicles containing molecular components for biochemical reactions

**Unnatural Molecular Biology** – Novel types of genomes or coding systems, new kinds of nucleic acids, or quadruplet rather than triplet codons

Diled

כן נתברר לי שאינה פועלת אלא על ידי הגוף, לפי שפעולת כל נברא זקוקה לכלים מסויימים, וכאשר מתחברת הנפש66 נראה לה שלשה כחות, כח ההבחנה, וכח התאוה, וכח הכעסיי, ולפיכך קראתה לשוננו בשלשה שמות נפש ורוח ונשמה, והנה רמוה בשם נפש לכך שיש לה כח מתאוה כאמרו כי תאוה נפשך68, ונפשו מאכל תאוה פיי. ורמזה בשם רוח לכך שיש לה כה רוגז וכועס, כאמרו אל תבהל ברוחך לכעוס י, כל רוחו יוציא כסילוי. ורמזה בשם נשמה לכך שיש לה כח חכמה, כאמרו ונשמת שדי תבינם27, ונשמת מי יצאה ממך78. ובכחות הללו טעה מי שעשאה שני חלקים אחד מהם בלב והשני בשאר הגוף, אלא השלשה לנפש לבדה וספחה הלשון לכך שני שמות אחרים והם חיה ויחירה זי, מה שקראתה חיה מפני שהיא מתקיימת במה שמקיימה בוראה, אבל יחידה מפני שאין דומה לה בכל הברואים לא בשמים ולא בארץ 76.

את הנפש הזאת 10, וכל עצמה עצם בהיר כבהירות הגלגלים, והיא מקבלת את האור כמו שמקבל הגלגל, ותהיה מאירה יותר במה 50 שיהיה בו עצמה עדין יותר מן הגלגלים ולפיכך נעשה הגיונית 10. ואני הגעתי לכך על ידי שני היסודות הגדולים, תחלתן המושכל, והוא מה שראיתי מהשפעת חכמתה והנהגתה לצרכי 10 הגוף, וראיתי שהגוף ערום מכל זה בזמן פרידתה ממנו, ואלו היתה כמו החלקים שבעולם השפל לא היתה עושה מאומה מן הפעולות הנכבדות הללו, ואלו היתה מן החלקים הגלגליים לא היה 10 לה ההגיון כמו שאין לשום גלגלים, נמצא שהיא עצם עדין בהיר

4

## 2 בראשית א פו וְדְוַוּ לִמְאוֹרתֹ בַּרְקִוּעַ הַשְּׁמִים לְהָאִיר עַל־הָאֶרֶץ וַיְהִיי

16 בַן: וַנַעש אֱלֹדִים אֶת־שָׁנֵי הַפְּאֹרָת הַנְּדֹלֵים אֶת־הַפְּאַוֹר הַנָּדל לְמֶמְשֵׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַבְּּשָאַוֹר הַכָּוְשׁוֹ לְמָמְשֵׁלֶת 17 הַלֵּיְלָה וְאָת הַבְּוֹכְבִים: וַיִּתַּן אֹתֵם אֱלֹהִים בּרְכִּוְעַ 18 הַשָּׁמֵים לְהָאִיר עַל־הָאֶרָץ: וְלִמְשׁל בִּיִוֹם וּבַלֵּיְלָה וּלְהַבְּדֹּיל בָּין הָאַוֹר וּבַין הַחֲשֶׁךְ ניַרָא אֱלֹהָים כִּי־שִׁוֹב: 19. וַיַּרִי־עֶרֶב וַיְרִי־בֻּלֶר יוֹם רְבִיעִי: יעופף יעוקר אַלהֿים ישרצוּ הפֿים שֶׁרֵץ נָפָשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפַף כּ 21 עַל־הָאָרָץ עַל־פָּנָי רָקִיעַ הַשְּׁמִים: וַיִּבְרָא אָלהִים אֶרֹי י הַתִּינָם הַנְּרַלֶים וְאָת כָּל־נָפֵשׁ הַתַיָּה ו הֶרְמָשֶׁת אֲשֶׁרְ שֶׁרְצוֹ הַמִּים לְמִינָהָם וְאָת כָּל־עַוֹף כָּנָף לְמִינְדוּ וַיִּרְא 22 אַלהִים כּי־מִוֹב: וַיְבָרֶךְ אֹתֶם אַלהִים לֵאמֶר פְּרָוּ וּרְבֹוּ 23 וּמֶלְאָוּ אֶת־הַבַּּוֹיִם בַּיַבִּּים וְהָעִוֹף וֶרֶב בָּאֶרֶץ: וַיְהִי וַיְהִי־בְּלֶּךְ וִּם הֲמִישִׁי: שלישי 24 וַיָּאמֶר אַלהִים תוֹצֵא הַאָּרָץ נַפַּשׁ הַיָּה לְמִינָה בַּהַמֶּרה כה וָרֶשֶׁשׁ וְחַיָּתוֹ־אֶרֶץ לְמִינֶהָ וַיֶּרוּ־בַּן: וַיַּעַשׁ אֱלֹדִים אֶרֹּדִּ דַנַּת הָאָרֶץ לְמִינָה וְאֶת־הַבְּהַמָּה לְמִינָה וְאָת כָּל 20 האַדָּמָה לְמִינֶהוּ וַיַּרָא אֱלֹהָים כִּי־מִּוֹב: וַיָּאמֶר אֱלֹהִים מששת אָרֶם בְּצַלְמֶנ בִּדְמִּתְנוּ וְיִרְרִּי בִּדְנָת בַּנְם וּבְעוּף 27 הָאֶרֶץ: וַיִּבְרָּא אֱלֹהֵים וּ אֶת־הַאָּדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֵלְם אֵלֹהִים 27 28 בַּרֵא אֹתֻוֹּ זָכֶר וּנְקַבָּה בָּרָא אֹתָם: וַיְבַרָך אֹתָם אֵלהים וַיֹּאֹבֶר לְּרֶׁם אֱלדִׁים פְּרָוֹ וֹרְבָוּ וֹמִלְאָוּ אָת־הָאָרֵץ וִכִּבּשְׁהָ וֹרְדָּוֹ בִּדְנַתְ דֵיָבָ וּבְעַוֹף הַשָּׁבַּיִם וּבְכָּלְ־חַיָּהְ הֵרֹמֶשֶׁת עַל 29 הַאָרֶץ: וַיַּאָמֶר אֵלוֹדִים הַנֵּה נָתַׁתִּי לְבֶׁם אָת־כָּל-עֵשֶׁב ו וֹרֵע זָּרֵרע אֲשֶׁר עַל־פְּגֵי כָל־הָאָרֶץ וְאָת־בָּל־הָגִץ אֲשְׁר

ל בו פרי־עץ ורע זרע לכם יהנה לאָכְלֶה: ולכְל־נערי

י האָרֶץ: וְהָאַרֶץ: • בַּרָאשֵׁית בָּרָא אֱלֹהֶים אָת הַשְּׁכִּין מרחבר לורו ולשך על פגע תרום ורוח אל הים פרח בין אור נוחר 3 מרחפת על פגע המים: ניאמר אל הים יהי אור נוחר 3 אור: נירא אַלדִים אַתרקאור פּייטִוב וִיבְדֵּל אֵלדׁים בִּין יּ הָאוֹר וּבְין בַּחְשָׁךְ: וִיִּקְרָא אֵלדִיִם וּ לְאוֹר וֹים וְלַחְשֶׁךְ ה מים לקנום: זהה אקצים אנוברלות וובדיר פון הפוום ז ואמר אקנום ודו נצות פנוף הפנים וונו מביית פון פ צרא קולני ווריברב ווניבלני וום אמר: אָשֶׁר מִתַּרַת לַרְלִוְע וּבִין הַמַּנִם אָשֶׁר מִעַּל לַרְכֵּוְע ווֵהִי־ בן: וַיִּלְרֵא אֱלֹהִים לָרֵלִץ שְׁמֶיֵם ויַהִּיעָרָב ויֵהִיבְּלֶךְ 8 יַנְאבֶר אֱלדוים יכָּוֹוּ הַפּֿיִם מְתַּדִּתְ הַשְּׁמִיםׁ אֶל־מָקוֹם אֶלִּדְר פּ וִתְרָאָה הַיָּבְּשֵׁה וַיָּהִיבַן: וַיִּקְרָא אֱלֹדֵים וֹ לַיִּבְּשָׁה אֶׁרֶץ. וּלְמָקְוֹנָה הַפָּוִם קָרָא יָפִּיִם וַיִּרָא אֱלֹדִיִם כִּי־מִּוֹב: נַיְאֹמֶר וּי אַלְרָנִם חַּרְשַׁא הָאָרָץ בָּשָׁא עֵשֶׁב מִוְרִיעַ וַרַע עֵ<u>ין פְּרֵי</u> עָשֶׁה פָּרִי לְמִינוֹ אָשֶׁר וִרְעוֹבֶוֹ עַלְידָאָרֶץ וְיֵהוֹ־בֵּן: נַתוצא הָאָרֶץ דָשָׁא צַשֶּׁב מִוֹרֶיצַ וַרַע לְמִינֵרוּ וְעֵיץ עַשְּׁוֹר יוּ פָּרֵי אֲשֵׁר וַרְעוֹ-בָוֹ לְמִיעֵרוֹ וַיַּרָא אֱלוֹוְיִם כִּי־מִוֹב: וַדְּר עֶרֶב וַיָּהִי־בָּקֶר יִוֹם שְׁלִישִׁי: וַיָאֶמֶר אֱלהֹים יְהֵי מְאֹרֹת בּרְקֵוְעַ הַשְּׁמִים לְהַבְּדִּיל בִּין 14 הַיָּוֹם וּבִין הַלְּיֵלָה וָהָיִוּ לְאַתֹּת וּלְמָוֹעֵדִים וּלְיָמִים וִשְנִים: נרחשית, בי רבתי. ושח, כיח ברנים

ָוִיתַּכֵן שֶׁיִּרְמוֹ בָּאָרֶץ הַנּוַכָּרָת בַּפָּסוּק הָרִאשוֹן 55, שֶׁיִּמְשֵׁךְ מִמֶּנְּה כֹּחַ מַצְמִיחַ. וְהַנַּה נֶאָצְלוּ מִכּחָה הַיְּסוֹדוֹת לְמִינִיהָם, וּמֵהָם צַמְחוּ בָּגַן עָדֶן דְשָׁאִים וָאִילְנוֹת, וּמֵהֶם בָּעוֹלְם166. וְזֶהוּ שָׁאָמְרוּ [ב״ר יא, ט]: בַּשְּלִישִׁי בָּרָא שָׁלש בְּרִיּוֹת: אִילָנוֹת, וּדְשָאִים, וְגַן עֵדָן יִּיּוּ, וְעוֹד אָמְרוּ (שם י. ווֹ: אַין לְךּ כָּל עֵשֶׁב וָעֵשֶׁב מִלְמֵטָּה שֶׁאַין לוֹ מַנָּל בָּרָקִיעַ וּמַכֶּה אוֹתוֹ וְאוֹמֵר לוֹ: גְּדַל! הָרָא הוּא דִּכְתִיב (איוב לח, לגן: ״הָיָדַעְהָ חֻקּוֹת שָׁמַיִם, אָם הָּשִׁים מִשְׁטָרוֹ בָּאָרֶץ?״ שוֹטֵר. וְאָמֵר שֶׁיִּהְֹיֶה כָּל זֶה ״לְמִינֵהוּ״, וְהוּא אָפוּר הַבִּלְאַיִם, כִּי הַוּוֹרֵע אוֹתָם מַכְחִישׁ כּּחַ מַעֲשֵׂה . ַנּעָזְרַת הַשֵּׁם 159, וְעוֹר אֲבָאֵר בּוֹ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם

ָןלֹא הַוֹּבִּיר בַּשְּׁלִישִׁי בַּצּוֹמֵחַ נֶפֶשׁ בְּלֶל, לֹא ״נֶפֶשׁ חַיָּה״ וְלֹא ״נֶפֶש״ סְתָם כִּי אֵין כּחַ הַגִּרוּל נֶפֶש; רַק בְּבָעֵלִי הַתְּנוּעָה בִּלְבֵר הִיא<sup>216</sup>. ּוְעֵל דַּעָת הַיּוְנִים, שָאוֹמְרִים בָּשֵׁם שָאֵין הַגָּדוֹל בַּמִתְנוֹעֵע רַק בַּנְּפָש, כָּךְ בַּצּוֹמֵח בַּנָּפָש יִגְדַל - יִהְיֶה הָפְרֵש: כִּי זֹאת ״נֶּפֶשׁ חַיָּה״, כְּלוֹמֵר נָפֶשׁ שֵׁיֵשׁ בּוֹ חִיּוֹת; כִי יֵשׁ נָפֶשׁ אֵין בָה חִיּוֹת, וְהִיא נָפָשׁ הַצּוֹמֵחַתְ<sup>זֹוֹג</sup>ּ ָּוְהַוְּבִּירוּ רָבּוֹתִינוּ [ב״ר מא, א] בַּאִילָנִי הַהְּמָרִים תַּאֲנָה²2. וְאוּלִי הוּא כּחַ בִּצְמִיחָתָם, לֹא יִקְּרָא נָפֶש.

[כא] וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים בּיִּג בַּעֲבוּר גֹדֶל הַנִּבְרָאִים הָאֵלֶה, שֶׁיֵשׁ מֵהֶם אָרְכָּם

ָברו וַיּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. נִתְיַחֵר בַּצְשִׁיַת הָאָדָם מַאֲמָר בַּצְבוּר גֹּרֶל מַעֻלָּתוֹ, כִּי אַין טִבְעוֹ כְּטֶבֵּ*ב* הַחַיָּה וְהַבְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּרָא בַּמַאֲמָר הַקּוֹבֵם לוֹ. ּוָהַפָּשָׁט הַנָּכוֹן בְּמִלַּת ״נַעֲשֶׁה״ הוּא: מִפְּנֵי שֶׁבְּבָר הָרְאֵיתָ לְדַעַת כִּי הָאֵלֹהִים בְּרָא יֵשׁ מַאַין בַּיוֹם הָראשׁוּ

לָבַדּוֹ, וְאַחַר כָּךָ מִן הַיְסוֹרוֹת הָהֵם הַנִּבְרָאִים יָצַר וְעָשָׁהֹ. וְבַאֲשֶׁר נָתַן בַּמַּיִם כֹּחַ הַשֵּׁרוּץ לִשְׁרץ נָפֶשׁ חַיָּה וְהָיָה ָהַמַּאֲמֶר בָּהָם ״ִּיִשְׁרְצוּ הַמַּיִם״, וְהָיָה הַמַּאֲמֶר בַּבְּהַמָּה ״תוֹצֵא הָאָרֶץ״ - אָמַר בָּאָדָם ״נַעֲשָׁה״, כְּלוֹמַר: אֲנַי ָוָהָאָרֶץ הַגּּוְפֶּרֶת נַעֲשֶׁה אָדָם <sup>200</sup>, שֶׁתּוֹצִיא הָאָרֶץ הַגּּי<u>ּף מִיסוֹדִיהַ כַּאַשֵּ</u>ר עַשְׂתָה בַּבְּהַמָּה וַבַּחַיָּה, כְּדְכְתִיב [לֹקְשֵּ ב, זן: ״וַנִּיצֵר ה׳ אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאָרָמָה״, וְיִתַּן הוּא יִתְבָּרַךְ הָרוּחַ מִפִּי עָלְיוֹן 240, כְּרַכְתִיב [שם]: ״וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַתְ חַיִּים״.

K50 4

ווכן באדם, האדם הוא הרוח, והנשמה הוא חלק אלוקי ממעל.... וכן בכל העולמות עיקר הוא "הרוח", ובצאת הרוח מהאדם הוא מת אפילו שנשאר הנפש בו, משא"כ בצאת הנשמה עדיין חי ואינו מרגיש בעצם, וכל ההרגשות וחיות הוא ב"רוח" וכ"ה בכל העולמות... וכל הדומם והצומח אעפ"י שיש לחם נפש אינם חיים, וכן המת, והישן שהרוח מתאסף אל הלב אינו מרגיש אז והחושים במלים.

(ליקוטי הגר"א מספר הדרת קודש הודפס סוף ביאורי אגדות)

ידוע שהכדל עצמי אינו ברב ומעם, לכן ד' הכדלים בארץ, והן דומם, צומח, חי מדבר: וכן ד' בעולם, אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, והבדלם באלוקות כי בבריאה האלקו מנשמה ומעלה, וביצירה מחיה ובעשיה מהיחידה, וזהו שאומרים בעלינו "שהוא נומה שמים" "יוסד ארץ" "וכסא ככודו" "ושכינת עוזו" "הוא אלוְקינו", ה' מדריגות. והענין כי הרוח באדם הוא האדם אכל

הנפש הוא מדרגה לממה ממנו, והנשמה למעלה ממנו והוא מדריגת מלאך כידוע, והיא מלאך הניתן לשמרו כמש"כ (תהלים צ"א) "כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך" אדם דאית לי מזלא, (ב"ק ב':) ומותר האדם מן הבהמה. כי ג' דרגין בצומח הוא, הנפש והוא לממה מהארץ, ולכן שורש הצומח בארץ וחי מהשורש, ועקירת השורש מיתתו, ובוח הכהמה מהאויר והוא מזה העולם על הארץ, ואדם הנשמה שבו מן השמים לכן הולך בקומה זקופה ראשו לשמים, וכן הן ג' דרגין נפשו לממה מהעשיה, רוחו מהעשיה, נשמתו מיצירה והיא מלאך מי שזוכה להשלים נר"ג שבו. וקודם חמא האדם היה עומד ביצירה נפשו מעשיה, ורוחו מיצירה, ונשמתו

Je70 (5)

לעומת כוונת הבריאה כנ״ל. וכבשה, ביאורו, שיעשו עמה כפי מגמת לבם, הן להרוס ולחפור ולפתח ולשדד האדמה. ורהו כדגת הים ובעוף השמים. כבר ביארנו. ובכל חיה הרמשת על הארץ, פירוש נפש חיה, כתרגומו. והוא כולל כל מה שנברא מהארץ, בהמה וחיה ורמש.

R Hirsel 3

אמנם כן, נם האדם נפש חיה הוא ככל הבעה"ח, אבל, פקח נא עיניך וראה, "איך" נהוה האדם לנפש חיה בננוד לכל בעת"ח, ומיד תהאה את מותר האדם מהם: בשעה שבא הקב״ה לברא את בעה״ת, אמר: ישרצו המים שרץ נפש חיה!" ,תוצא הארץ נפש חיה! - ויהי כן. כאשר בבריאת הצמחים, כן בברואת הבעה"ח לא פעלה רק הארץ, גויתם עם רוחם ממנה היו/ היא הורתם והיא ילדתם בקומתם, כצביוום ובשלמותם, לא כן ביצירת האדם: לא לבד ביצירת נפשו, כי גם ביצירת נייתו לא פעדה האדמה מאומה, רק ה' לכדו יצרה, עשה ויכוננה, ומן האדמה לא לקח הקביה רק את החומר הברוש ליצירת הגויה, אבל לא את הגפש החוה. בלי מנועה, בלי כל רוח חיים היה האדם מומל נולם, עד אשר נפח כו הי באפון נשמת החיים, ואז - ויהי הארם לנפש חיה. זהו התבדל העקרי, רב הערך שבין האדם לבעה"ח: כעת אשר בכל בעה"ח, רוח החיים קשור ודבוק בוסוד העפר, כי שניהם הנפש והנויה מן הארץ יצאו, אין באדם מן האדמה רק החומר, ונשמת החיים העליונה, שנפח כו הב"ה מעצמותו עשתהן לנפש היה, בזה תלויה גם נצחיות הארם: רום החיה וחבחמה היה מן העסר ושב אל העפר עם הגויה גם יחד, אבל האדם, לא לבר נשמתי, כי אם גם רוח חוחו, היא רוממה אלהית, גם הוא איננת קשורת בנות בי אם בנשמה. ע"י הנשמה היה האדם לנפש חיה, ובה הנפש חבוקה ודבוקה, ובחפרה הנשמה מעל הגוף, לא תובל הנפש לקברות, ולא ההיה לסתנים לברות, כי אם תהיה צרורה כצרור החיים את הנשמה ואתה יחד תשוב אל הנצחיות ותאחז כה. גם קיומו הארצי ובריאותו אינם תלויים כיב בשלמות הגוף, סבות הממיתות את הבהמה, לא בכיע המיתנה independent motion But while שרץ refers to independent motion as it

(8) R Hirsely

appears externally, voi (related to voi to be organically completely separated from the material, see Jeshurun VIII p. 435) is the inner cause of such movement which is innate in every living creature which has an individualising independent life, and which brings about movement (which is why up) is also used to mean "the will", for will is nothing else but the starting impulse for a movement). By was the creature becomes a self-contained individual, in higher grades, a personality. was is something quite apart from the material, it is an intangible something that is innate in every living being and which remains constant in the midst of the ever-changing material body. The mere retention of impressions, memory, which is common to all living creatures, proves the existence of something permanent within the changing material fibres of the body, something which receives and retains impressions. In this was lies the specific inner differentiation between animal and plant, just as independent movement is the outer sign. By this was the animal has one single centre-point in which its whole existence is concentrated; it dies as soon as this centre-point is destroyed. A plant is not a single whole unit closed round about one centre, one focus. It consists of a number of individual parts boxed together. In every part, every branch, every twig, leaf, and bud, the existence of the whole is repeated, so that, if separated, almost every part can reproduce the whole. The מיה is gifted with the power, to test and assimilate that which is homogeneous to it, and equally so, to test and reject, throw out, that which is hererogeneous to it.

18h

בריאת עולם וכי היכי דהחי בבריחת העולם רולה לומר בגבורות במיתו העונם רותם מחור בגבורות כמו כן הכל גבי גשמים הלי חקר נמי רולה לומר גבורות אכן יש להקשות אמאי נקט גבורות מפי מכח וכמו כן הוה ליה למימר מאימתי וכמו כן הוה ליה למימר מאימתי מוכירין כח גשמים או ליחני גדולות גשמים ו"ל דמן הדין נקט גבורות משום טעמא דאיכא כח ואיכא גדולה אי נמי משום דהברכה מתחלת

ניה גבורה: ואמר רבי יוחנן שדש מפתחות. היינו שלא נמסרו לשלים אחד ניחד (ו): יפתח הי, ולא שלים: הארץ לא ייעף ולא ייגע אין חקר לתבונתו (כ) וכתיב ה מכין הרים בכחו נאזר בגבורה ומנא לן דבתפלה דתניא ה לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לכבכם איזו היא עכודה שהיא

בלב הוי אומר זו תפלה וכתיב בתריה זונתתי ממר ארצכם בעתו יורה ומלקוש אמר ר' יוחנן "ג' מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח ואלו הן מפתח של (נ) גשמים ומפתח של חיה ומפתח של תחיית המתים מפתח של גשמים דכתיב יופתח ה' לך את אוצרו הטוב את השמים לתת ממר ארצך בעתו מפתח של חיה מנין דכתיב יי ויוכור אלהים את רחל וישמע

Je enon

ולא הוה קמהדר ליה כו' . לפי שכח הנשמה שהוא הדבור לא היה יכול לברות ולפי שתין בו הנשמה שהות הרוח העולה למעלה רק רוח החיוני שמות גם כן בבהמה היורדת למעה מ"ל הדר לעפריך וי"מ מן הבריא היינו מן חוברי חבר ולא יחכן דאין זה מעשה מן הוברי הבר ולא יחכן דאין זה מעשה חובר חבר לברות גברת תבל מן חברית

J ZIRA

אליה אלהים ויפתח את רחמה מפתח של

תחיית המתים מגין דכתיב » וידעתם כי אני

ה' בפתחי את קברותיכם במערבא אמרי אף מפתח של פרנסה דכתיב ם פותח את ידך

וגו' ור' יוחגן מאי טעמא לא קא חשיב להא אמר לך גשמים (6) היינו פרנסה ר' אליעזר אומר מיום מוב הראשון של חג כו': איבעיא

ו פטיל ואף נותן טעם לפגם למי אסור לדידהו והנים כנ"ע ע"ש שהאריך בום]: (ב) ברחמה.
זליה דף ש"ג כחב דבהנים שנכנאת ע"י ספר ינירה כמו דתלינו בנתחא דככא שלל חיימה
ג'-עכב שבת שובי לאכלי בעודו חי ואם היה מעשה סשבטים שהיא ויסף דכנים כעל חיימה
ג'-עכב שבת שובי לאכלי בעודו חי ואם היה מעשה סשבטים שהיא ויסף דכנים כעם אל
ג'-עכב שבת שובי לאכלי בעודו חי ואם היה מוודה ע"ש דכלאה דת"מ אחור לאכלו כלא
נישם שלבלו אילים בי ויסף בכר שהיא בהמה הוואר ב"ב וכן קושה בן ק"ר ה שפרים ע"א הדקשר
הב כוה כל הידינים הנאמרים שם . ולפי מ"ש שם בשם הסבשת דרכים דשהישה הוא דלל
הב ל הידינים הנאמרים שם . ולפי מ"ש שם בשם הסבשת דרכים דשהישה הוא דלל
אכל נחיכה כעי ואי לא אסור משום לא שאכלו על הדם ע"ש ממולא דגם כנה פבין כן ולנ

73210

המרעיב עצמו כדי שחשרה עליו רוח מהרה על אחת כמה וכמה אבל
מה אעשה שעונותינ נרבו לנו שנאמר "פי (אם) עונותיכם היו מבדילים פי
ביניכם לצין אלהיכם אמר רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי "
עונותיכם היו מבדילים עור רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי "
עונותיכם היו מבדילים עור רבא\* ברא נכרא שדריה לקביה רר יורא
הוה קא משתעי בחדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא
את הדר לעפריך \*רב הנינא ורב אושעיא הוו יחבי כל מעלי שבתא
עונסך בספר יצידה ומיברו להו עיגלא תילתא ואבלי ליה תנו רבנן מעונן
ועסק בספר יצידה ומיברו להו עיגלא תילתא ואבלי ליה תנו רבנן מעונן
את הענים ה"ע אומר זה המעביר שבעה מיני זכור על העין הוביא יוה האוחה
את הענים ה"ע אמיל והמחשב עהים ושעות ואומר היום יפה לצאה למדר
רבנן "מנחש זה האומר פתו נפלה מפיו מקלו נפלה מידו בנו קורא לו
מארדו עורב קורא לו צבי הפסיקו בדרך נחש מימינו ושועל משמאלו
מול מדם מורעות ולע לעמיו על כן ולין לעו ענין ולל מה לעטה וכר: א בעו בדין
מול מדם מורעות ולעו לעוניו על כן ולין לעו עניון ולל מה לעטה וכר: א בעוד בינו עולה נשבח: קברו של אביו. צעיה דעורנוסרופוס כל ימוח השנת היה יע מעלה עשן שהיה נדון וושרף ונשכח בה אעשה שטוגווזעו ערטו או שנאמר "כי נאסן עונהתיכם היו מבהידיים שמה להיכם לאמר רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי "מולה עם סומף; ביזיתו עובין ביזיתו ביזיתו ביזיתו עובין מידית אומר היו מיבית לצאת ללאור אומר ביז שומר הוח המוצעו ביזים שומר הוח ביז ביזיתו ביזיתו ביזיתו ביזיתו עיקורי קטנוות מדיוות רעות תנו ביזיתו ביזיתו היושן ישות עיקורי קטנוות מדיוות רעות תנו עובי בין ביזיתו ביזית ביזיתו ביזיתו

g Alond - R'Soloveich

Section I - Torah U'Madda (Science)

## Torah U'Madda (Science)

#### Creation and Science

[DH:] What does the chumash mean when it says things like: "ישרצו המים שרץ נפש חיה" and "ישרצו המים שרץ נפש חיה"?9\$

Scientifically it's very correct.

[DH:] From inorganic to organic?

Sure.

[DH:] A straight process.

Continuity. The difference between organic and inorganic is complexity and structure only.

[DH:] So basically there's a flow from simpler to more complex; I see.

[DH:] Why is there always a kaifel ha'lashon -

I don't understand in general why religious philosophers - I'm not speaking about yeshivos only, but the Vatican and Catholics – reject the mechanistic theory of life. What does the

72
Standard text - based on Recording; Bordered text - based on Notes

# Section I - Toralı U'Madda (Science)

element or quantity? What difference does it make?1

What we have to defend is the spiritual personality of man. The spiritual personality cannot be derived from the biological processes. The spiritual personality is something unique. But as far as the body is concerned -

[DH:] But maybe they're claiming they can make a spiritual personality, by creating a man he would have some personality. In other words, they can only create a golem, can never create an ish out of a golem.

You mean a mind? No.102

[DH:] Isn't this part of the מפתחות לא נמטרו לאדם?  $^{103}$ 

[BH:] It's interesting that with animals, we used to think the difference is that man has speech and communicates...

## Section I - Torah U'Madda (Science)

mechanistic theory of life say? That life is the final result of physical and chemical processes. If we result of physical and chemical processes. If we could observe the proper structural patterns, and repeat them, we could create life: there is that possibility. And the neo-vitalists<sup>99</sup> say "No, there is something in life which is missing and no ideal knowledge of the complexity of chemical processes would help". As a matter of fact, it isn't true. Now that we have begun to penetrate... <sup>100</sup>

[DH:] This cloning business?

Not cloning, cloning is crude, it's simple. But biology itself, molecular biology, is out to capture it.

[Barry Holzer (BH):] To figure out the structure

What I do not understand is something else: God's what I do not understand is sometiming else. God's will is embedded, resides, in inorganic as in organic matter. So who cares, what difference does it make, if the human body is a purely biochemical product, or if it is a biochemical product <u>plus</u> some unknown

\*\* Mechanists believe that life can be entirely explained by the laws of physics and chemistry alone. Vitalists argue that physics and chemistry is not enough, and that a living organism must also have some extra vital principle or "energy" (such as the four humours, or "chi").

\*\*\* The advances of science have eliminated the need for vitalistic interpretations. The biological processes can fully be explained in a purely mechanistic fashion. The Rav goes on to explain that this still does not tell us anything about the spiritual aspect of man, though.

73

ed on Recording; Bordered text - based on Notes

### Section I - Torali II'Madda (Science)

All the stories about animals thinking and figuring out, doing arithmetic, are bluff.

[BH:] No, no, not that - they can't think; but they do communicate.

But this is not a conscious effort on their part. It is a mechanical push, nothing else. Not a conscious effort on their part.

[DH:] What if they make a man out of cloning? They say that in theory in a few years...<sup>104</sup>

This is one frightening shailah. A frightening shailah. I don't even want to have to think about it.

[DH:] The test-tube baby is nothing, no shailah at all.

Nothing! It is the plain mechanical process of two cells meeting, of a sperm fertilizing an ovum.

[DH:] Instead of being inside, it is in a tube. It makes no difference. But this is not a new briah.

All you have to guess is the temperature, some chochma.105 The gemara says a ben ches is meis,

ling; Bordered text - based on Notes

In other words, since it expresses God's Will either way, why do these groups insist on postulating unknown quantities in the body? Who cares about the body? What we will care about is the spiritual personality, as

about the Body Frita Ne Will also about the Bay will go on to explain.

MaThe Ray seems to be saying that even though we can imitate the biological process, we will not be able to create a spirit or mind.

תחות כידו של הקרום ברוך הוא שלא נמסרו ביד שליח. ואלו הן ... מפתח של ח

This conversation took place in the late 1970's. The first mouse was cloned in 1977 by Karl Illmensee and Peter Hoppe, and a novel on human cloning was published in 1978.

75